Annus XX - Vol. XX 3 Decembris 1928 Num. 12

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii PP. XI: Constitutio Apostolica, p. 373 - Litterae Apostolicae, p. 376 - Epistolae, p. 380.

Acta SS. Congregationum: *S. C. Consistorialis:* Provisio Ecclesiarum, p. 388 - *S. C. Concilii:* Canarien. Compensationis ob residentiam, p. 389.

Acta Tribunalium: *S. Poenitentiaria Apostolica:* Decretum de confessariis absolventibus adhaerentes factioni « L'Action Française », p. 398 - *S. Romana Rota:* Citatio edictalis. Tusculana (Papi-Patyewicz), p. 399.

Diarium Romanae Curiae: Udienze solenni - S. Congregazione dei Riti: Congregazioni Particolare, Generale e Preparatoria - Segreteria di Stato: Nomine. Onorificenze - Maggiordomato: Nomine - Necrologio, pp. 400-404.

ROMAE

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · XXVIII

Directio: Palazzo della Cancelleria — Roma.

Administratio: Libreria Vaticana — Roma.

Pretium annuae subnotationis
Pro Italia, Lib. 20 — Extra Italiam, *L. it.* 35 —
Pretium unius fasciculi, Lib. 3 —

« *Bis fere in mense* (Commentarium) *prodibit ac quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* » (Ex *Commentarii Officialis* ratione die 29 Octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XX, n. 12 - 3 Decembris 1928)

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIO APOSTOLICA

PAG.

Valde decet Romanum Pontificem. - De confirmatione seu erectione Capituli abbatialis Nonantulani. - *29 Iunii 1928* . . 373

LITTERAE APOSTOLICAE

I. *Ad Sancti Dominici.* - Indulgentia plenaria conceditur recitantibus Mariale Rosarium coram Ssmo Eucharistiae Sacramento. - *4 Septembris 1927* 376

II. *Decimo sexto reparatae.* - Auctoritate Apostolica denuo confirmantur constitutiones Canonissarum Regularium Sancti Augustini Congregationis a Domina Nostra. - *25 Novembris 1926* 377

EPISTOLAE

I. *Quoniam maximae Nobis.* - Ad Emos PP. DD. Guilelmum tit. S. Clementis S. R. E. Presb. Cardinalem O'Connell, Archiepiscopum Bostoniensem; Dionysium tit. Ss. Nerei et Achillei S. R. E. Presb. Cardinalem Dougherty, Archiepiscopum Philadelphiensem; Georgium G. tit. S. Mariae de Populo S. R. E. Presb. Cardinalem Mundelein, Archiepiscopum Chicagiensem; Patritium J. tit. S. Mariae in Via S. R. E. Presb. Cardinalem Hayes, Archiepiscopum Neo-Eboracensem, atque ad ceteros RR. PP. DD. Archiepiscopos et Episcopos Foederatarum Americae civitatum: de incrementis catholicae Universitatis Studiorum Washingtoniensi promovendis. - *10 Octobris 1928* . . . 380

II. *Certiores nuper.* - Ad Emum D. Petrum, S. R. E. Cardinalem Segura y Saenz, Archiepiscopum Toletanum: de Conventu musicae sacrae provehendae ex Hispania universa. - *18 Octobris 1928* 383

PAG.

III. *Quae Nobis.* - Ad Emum P. D. Adolfum tit. S. Agnetis extra moenia S. R. E. Presb. Card. Bertram, Episcopum Wratislaviensem: de communibus Actionis Catholicae principiis et fundamentis. - *13 Novembris 1928* 384

ACTA SS. CONGREGATIONUM

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

Provisio Ecclesiarum 388

S. CONGREGATIO CONCILII

Canarien. - Compensationis ob residentiam. - *16 Iulii 1927* 389

ACTA TRIBUNALIUM

S. POENITENTIARIA APOSTOLICA

Decretum de confessariis absolventibus adhaerentes factioni «L'Action Française». - *16 Novembris 1928* 398

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis: *Tusculana.* - Nullitatis matrimonii (Papi-Patyewicz). - *26 Novembris 1928* 399

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Udienze solenni 400
II. S. Congregazione dei Riti: *Congregazioni Particolare, Generale e Preparatoria* . 400
III. Segreteria di Stato: *Nomine, Onorificenze* 401
IV. Maggiordomato di Sua Santità: *Nomine* . 404
V. Necrologio 404

MONITUM.

Omnes - qui nostrum "Acta Apostolicae Sedis„ Commentarium officiale sunt pacti, quibus mense decembri 1928 nomina excidunt et denuo subnotandi voluntas est - ut quam primum subscribant rogantur, ne iisdem ullam missio pro anno 1929 fasciculorum, volumen XXI complectentium, moram patiatur.

In renovanda vero subnotatione ut alteram ex fasciculorum schedulis externis mittant, vel numeros designent nomini ipsi praepositos socii iterum rogantur.

Sono pregati i nostri abbonati, ai quali scade l'abbonamento col prossimo mese di dicembre 1928, e che vogliono rinnovarlo, di farlo al più presto possibile, affinchè non sia loro ritardata la spedizione dei fascicoli del 1929, anno XXI, volume XXI.

Nel rinnovare il loro abbonamento sono pure pregati di volerci inviare la fascetta con la quale ricevono il fascicolo, ovvero ricopiare i numeri che precedono il nome.

Nos abonnés, dont l'abonnement finit en décembre 1928, et qui désireraient le renouveler, sont priés de le faire au plus-tôt, afin qu'il n'y ait pas de retard dans l'envoi des fascicules de 1929, XXIe année, volume XXIe.

Ils sont priés également de vouloir bien, en renouvelant leur abonnement, envoyer la bande sous laquelle ils reçoivent les fascicules, ou recopier les numéros qui précèdent leur nom.

Annus XX - Vol. XX 3 Decembris 1928 Num. 12

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIO APOSTOLICA

NULLIUS SEU NONANTULANA

DE CONFIRMATIONE SEU ERECTIONE CAPITULI ABBATIALIS

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Valde decet Romanum Pontificem, ad divini cultus splendorem augendum, ecclesias illas, quae dignitate prae ceteris excellunt, peculiaribus praerogativis decorare, ibique canonicorum Capitula vel ex novo erigere, vel iam erecta Apostolicae confirmationis robore munire, prout pia ipsarum ecclesiarum praesulum ac fidelium vota exposcunt.

Cum itaque clerus et populus Nonantulanae abbatiae, metropolitanae Ecclesiae Mutinensi perpetuo unitae, ac in primis venerabilis frater Ioseph Antonius Ferdinandus Bussolari, hodiernus Archiepiscopus Mutinensis et eiusdem abbatiae Abbas, qui vota quoque exprimit ac prosequitur bo. me. Natalis Bruni, sui immediati antecessoris, enixas Nobis preces porrexerint, ut Capitulum abbatiale, iam recedentibus monachis institutum, a Nobis confirmaretur, vel, quatenus opus sit, cum certo non constet Apostolica auctoritate erectum esse, ex novo erigeretur: Nos, prae oculis habentes Nonantulanam abbatiam inter celebriores iure esse adnumerandam, quippe quae tantam religionis et scientiae lucem effuderit, oblatis precibus liben-

ter annuendum censuimus. Quare, suppleto quorum interest, vel eorum qui sua interesse praesumant consensu, abbatiale Capitulum Nonantulanum actu exsistens Apostolicae potestatis plenitudine confirmamus et canonice constitutum declaramus, vel, quatenus opus sit, ex novo per praesentes Litteras erigimus, ita ut ipsum verum Capitulum nuncupari et haberi possit cum omnibus iuribus et privilegiis huiusmodi Capitulis propriis sub modo tamen et legibus quae sequuntur:

I. Capitulum duabus dignitatibus, Prioratu nempe et Archipresbyteratu, et septem Canonicis constabit, quibus addere, quum opportunum visum fuerit, aliquot beneficiatos minores seu mansionarios Archiepiscopo-Abbati fas erit. Prima autem dignitas, idest Prior, caput erit Capituli ceterosque praecedet. Archipresbyteratui vero adnexa erit cura animarum paroeciae S. Michaelis Archangeli in civitate Nonantula; haec proinde altera dignitas titulo gaudebit Archipresbyteri-Parochi. Septem autem Canonici iuxta prioritatem possessionis praecedentiam habebunt. Ex iis, uni officium Theologi assignetur, alteri, si fieri poterit, officium Poenitentiarii.

II. Cum modo praebendae, tum pro dignitatibus, tum pro Canonicis institutae non habeantur, indulgemus ut interim Capitulares, suas praebendas non habentes, fructus tantummodo percipiant, qui ex summa sponte oblata promanant.

III. Archiepiscopo-Abbati libere tum dignitates, tum canonicatus in praesenti conferre liceat. Si quando autem praebendas constituendas fore contigerit, tunc ipsarum collatio fiat iuxta sacrorum canonum praescripta et cum reservationibus in iure statutis.

IV. Canonicis paroecias, quas in actu nominationis possideant, retinere vel alias assumere fas sit, ac pro munere suo fructus utrimque percipere.

V. Omnes et singuli capitulares parati sint ad ea officia et ministeria libenter suscipienda naviterque obeunda, quae Ordinario, suo prudenti iudicio, illis committere placuerit. Quo autem diligentius unusquisque officiis suis fungatur, Ordinarius, audito Capitulo, punctaturam aliquam praestituat in negligentes sive in suo officio adimplendo sive in chorali servitio persolvendo. Legitime impediti iuxta iuris normas praesentes habeantur. Pars autem fructuum quae a negligentibus amittitur diligentibus accrescat.

VI. Usque dum haec oeconomica conditio Capituli permaneat, chorale servitium ad Horas minores et Missam conventualem tantum coarctetur, et quidem diebus festis ab Archiepiscopo-Abbate, audito Capitulo, determinandis, qui maiore solemnitate in ecclesia abbatiali celebrantur.

VII. Missa conventualis per turnum celebrabitur diebus quibus chorale servitium habebitur, reservata tamen Canonico Priori celebratione diebus solemnioribus.

VIII. Pro maiore clarissimae abbatiae decore et ornamento insignia canonicalia haec erunt: Canonici, habitu communi seu piano incedentes, gestare poterunt vestem talarem nigram cum ocellis, globulis, torulo ac subsuto violacei coloris; sericam zonam violaceam cum laciniis pariter sericis et violaceis; insuper collare, tibialia et chordulas cum floccis ad galerum item violacei coloris. In sacris vero functionibus, quibus intersit Capitulum, usum concedimus rocheti cum manicis violaceo colore subsutis, necnon hiemali tempore cappae magnae ex tela lanea violacea cum pellibus cinereis, tempore autem aestivo usum mozetae violaceae; palmatoriam insuper et canonem adhibere poterunt. His omnibus et singulis insignibus Canonici uti valebunt non infra limites tantum propriae abbatiae, sed in Mutinensis quoque archidioecesis toto territorio.

IX. Capitulum Nonantulanum super alia Capitula praeter metropolitanum Mutinense praecedentiam habebit in ecclesia abbatiali eiusque territorio. Quandocumque vero metropolitanum Capitulum Mutinense et abbatiale Nonantulanum simul convenerint, metropolitanum super abbatiale praecedentiam habebit; atque idipsum erit observandum quoties duo Capitula ista fuerint insimul denominanda vel inseribenda.

X. Capitulum quamprimum sua statuta seu constitutiones ad normam iuris conficiat, quae Archiepiscopus-Abbas sua approbatione firmare debet.

Ad haec autem exsecutioni mandanda eumdem venerabilem fratrem Iosephum Antonium Ferdinandum Bussolari, Archiepiscopum Mutinensem et abbatiae Nonantulanae perpetuum Abbatem deputamus ac eidem omnes facultates necessarias et opportunas tribuimus, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, cum onere ad Sacram Congregationem Consistorialem infra sex menses, ab his Litteris datis computandos, transmittendi authenticum exemplar peractae exsecutionis. Volumus insuper ut harum Litterarum transumptis etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris Nostris tribueretur, si originaliter exhibitae vel ostensae forent.

Decernimus denique has Litteras Nostras validas, firmas atque efficaces iugiter exstare ac permanere, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, constitutionibus et ordinationibus Apostolicis ceterisque contrariis, etiam speciali mentione dignis, non obstantibus. Nemini autem quae praesentibus Litteris decreta ac statuta sunt infringere vel eis contraire liceat; si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignatio-

nem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli, apostolorum eius, se noverit incursurum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo vigesimo octavo, die vigesimanona mensis Iunii, in festo Ss. Apostolorum Petri et Pauli, Pontificatus Nostri anno septimo.

FR. ANDREAS CARD. FRÜHWIRTH,
S. R. E. Cancellarius.

CAROLUS CARD. PEROSI,
S. C. Consistorialis Pro-Secretarius

Ioannes Zani-Caprelli, *Protonotarius Apostolicus.*
Alfonsus Carinci, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. XXIV, n. 1.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

INDULGENTIA PLENARIA CONCEDITUR RECITANTIBUS MARIALE ROSARIUM CORAM SSMO EUCHARISTIAE SACRAMENTO.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Ad Sancti Dominici, Bononiensi in civitate, proximis diebus sollemnissima Conventus eucharistici habebitur celebratio, quam ad excitandam provehendamque christifidelium pietatem erga Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum summopere profuturam confidimus. Generalis vero Magister Ordinis Praedicatorum, cum in amplissimam sui Ordinis Basilicam, in qua corpus Fundatoris religiosissime servatur, ipsius Congressionis coetus conveniant, enixis precibus Nos rogat ut peculiari de thesauro Ecclesiae indulgentia, praeclara hac faustaque occasione, christifideles donemus, qui Rosarium Beatae Mariae Virginis, a Patriarcha Sancto Dominico ad honorem Deiparae institutum, ante augustum D. N. Iesu Christi sub velis eucharisticis delitescentis Sacramentum recitaverint. Quibus supplicationibus Nos, cognitum ac perspectum habentes opportunum admodum esse ut hanc Indulgentiam concedamus, quae, cum a Sancto Dominico simul atque a pietate eucharistica suam originem repetat, Conventus eucharistici Bononiensis, cuius certo quodam modo praefata Sancti Dominici ecclesia cardo erit, pecu-

liare quoddam mnemosynon ac monumentum exsistat, adnuere statuimus, atque ita praecipua Nostrae voluntatis significatione pii eventus sollemnitatem augere. Conlatis igitur consiliis cum dilecto filio Nostro S. R. E. Cardinali Poenitentiario Maiore, de omnipotentis Dei misericordia, atque eius apostolorum beatorum Petri et Pauli auctoritate confisi, omnibus et singulis christifidelibus, qui poenitentes et confessi ac sacra Communione iuxta morem sint refecti, ante Sacratissimi Corporis Christi Sacramentum ad publicam fidelium venerationem expositum, vel etiam in Tabernaculo adservatum, tertiam Beatae Mariae Virginis Rosarii partem devote recitantibus, quotiescumque id egerint, *Plenariam Indulgentiam* et remissionem misericorditer in Domino in perpetuum concedimus. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas, atque efficaces semper exstare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri et obtinere; illisque ad quos pertinent sive pertinere poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri, si quidquam secus super his, a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter attentari contigerit.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die IV mensis Septembris anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

P. Card. GASPARRI, *a Secretis Status.*

II

AUCTORITATE APOSTOLICA DENUO CONFIRMANTUR CONSTITUTIONES CANONISSARUM REGULARIUM SANCTI AUGUSTINI CONGREGATIONIS A DOMINA NOSTRA.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Decimo sexto reparatae salutis labente saeculo, Petrus Fourier, quem rec. mem. decessor Noster Leo Pp. XIII in Sanctorum numero inscripsit, Vincentii a Paulo coaevus atque aemulator, ut puellarum, quae christianae institutionis ope destitutae essent, rectae educationi consuleret, sapienti consilio Congregationem a Nostra Domina appellatam Canonissarum Sancti Augustini constituit. Pio autem in opere sollertem adiutricem habuit Aliciam de Leclerc, quae, cum iam egregiae virtutis atque extra ordinem donis inlustrata adulescentula esset, ita postea

pie sancteque vitam duxit, ut modo apud Sacrorum Rituum Congregationem eius Beatificationis causa inita sit. Ipsa igitur, nonnullis sibi adiunctis sociis, sub sancti Petri Fourier disciplina, spirituali puellarum bono totam se dedit. Fundatrix novi pro puellis educandis instituti, non minus quam primae eiusdem sociae, prorsus mirabilibus animi dotibus effulsit, tanti sub magisterio viri, qui eas prudentia singulari, doctrinae verbo ac bonorum operum exemplo ad frugiferum propositum attingendum excitabat. Ineuntis vero societatis statutis constitutionibusque triginta per annos Petrus Fourier assiduo studio adlaboravit, voluitque potissimum ut Canonissae eaedem, alumnarum eruditioni et magisterio addictae, cum exteriore vitae habitu interiorem orationis spiritum sociarent, numquam intermissa quotidiana in choro Horarum canonicarum recitatione. Duplicem hunc vitae tenorem, actionis nempe et contemplationis, iterum iterumque quoad vixit sanctus conditor ac legifer verbo scriptisque filiabus in Christo suis commendavit; idque in primis exaratae ab eodem regulae monent iubentque. Anno MDCXV praedecessor Noster Paulus Pp. V rec. mem. regulas easdem prima vice probavit; anno vero MDCXXVIII Urbanus Pp. VIII, cum nonnulla Congregationis privilegia recognoverit, statuta quoque eiusdem rata habuit; Innocentius denique Pp. X per Litteras sub plumbo datas die XXV m. Augusti an. MDCXXXXV sollemnem definitivamque Apostolicae Sedis sanctionem Congregationis Canonissarum Regularium Sancti Augustini constitutionibus ac regulis largitus est. Mirandum autem in modum Congregatio eadem percrebuit; dum enim adhuc in vivis ageret sanctus fundator, quinquaginta fere domus in Gallia, Hollandia, ac Belgio florebant. Post vero obitum sancti Petri et in Germaniam atque in Sabaudiam, extra quoque Europam et in Americam et in alias vel longo terrarum marisque spatio seiunctas ditiones Canonissae Sancti Augustini migrarunt, atque uberrimam ubique spiritualem segetem messuerunt. At teterrima illa rerum omnium perturbatio, quae in Gallia saeculo decimo octavo exeunte exarsit, huic quoque frugiferae Religiosarum Congregationi gravia damna iacturasque intulit; sed, iisdem dolorum cruciatuumque temporibus transactis, Canonissarum earundem Institutum iterum sese extendit, ac feliciter ad hodierna nostra tempora pervenit. Nil mirum itaque si, labentibus annis, nonnulla e constitutionibus, quas sanctus Petrus Fourier exaravit, praesentium temporum necessitatibus minus apta videantur; ac propterea moniales ipsae Canonissae Regulares S. Augustini, a Nostra Domina nuncupatae, humiliter ad Nos preces admoverunt ut suae Congregationis Constitutiones, quae nuper accommodatae sunt ad normas novi iuris canonici Codicis, sanctione Apostolica denuo confirmemus. Quae quidem emendatae Constitutiones, gallico sermone exaratae, a Sacra Congregatione Religio-

sorum Sodalium praeposita negotiis, sunt recognitae, earumque tenor hic est qui sequitur, videlicet:

LA RÈGLE DE SAINT-AUGUSTIN

DISTINGUÉE PAR CHAPITRES POUR L'USAGE DES CHANOINESSES RÉGULIÈRES DE SON ORDRE APPELÉES DE LA CONGRÉGATION DE NOTRE-DAME

Chapitre I

De la fin et esprit de l'Institut

Avant toutes choses, mes très chères Sœurs, aimez Dieu et puis ... (*et quae sunt reliqua*).

Votis itaque Monialium Canonissarum Regularium Sancti Augustini Congregationis, quam a Nostra Domina nuncupant, Nos ultro libenterque obsecundare volentes, audito etiam, uti mos est, dilecto filio Nostro Camillo Sanctae Romanae Ecclesiae Diacono Sanctae Mariae Scalaris Cardinali Laurenti, qui iam die XXII mensis Decembris anno MDCCCCXXV, qua Sacrae Congregationis pro Religiosorum Sodalium negotiis explendis Praefectus, rem ad Nos retulit, Motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium Litterarum tenore perpetuumque in modum Constitutiones Regulasque suprascriptas Monialium Canonissarum Regularium Sancti Augustini plenissime adprobamus eisdemque supremum Apostolicae sanctionis robur adiicimus.

Haec statuimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces semper exstare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, eidemque Congregationi Canonissarum Regularium Sancti Augustini a Nostra Domina nuncupatae plenissime suffragari: sicque rite iudicandum esse ac definiendum irritumque ex nunc atque inane fieri si secus super his, a quoquam, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter, attentari contigerit. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis ceterisque in contrarium facientibus quibuslibet. Volumus autem ut praesentium Litterarum exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis et sigillo personae in ecclesiastica dignitate vel officio constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae adhiberetur ipsis praesentibus si exhibitae forent vel ostensae.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXV mensis Novembris anno MDCCCCXXVI, Pontificatus Nostri quinto.

P. Card. Gasparri, *a Secretis Status.*

EPISTOLAE

I

AD EMOS PP. DD. GUILELMUM TIT. S. CLEMENTIS S. R. E. PRESB. CARDINALEM O'CONNELL, ARCHIEPISCOPUM BOSTONIENSEM; DIONYSIUM TIT. SS. NEREI ET ACHILLEI S. R. E. PRESB. CARDINALEM DOUGHERTY, ARCHIEPISCOPUM PHILADELPHIENSEM; GEORGIUM G. TIT. S. MARIAE DE POPULO S. R. E. PRESB. CARDINALEM MUNDELEIN, ARCHIEPISCOPUM CHICAGIENSEM; PATRITIUM J. TIT. S. MARIAE IN VIA S. R. E. PRESB. CARDINALEM HAYES, ARCHIEPISCOPUM NEO-EBORACENSEM, ATQUE AD CETEROS RR. PP. DD. ARCHIEPISCOPOS ET EPISCOPOS FOEDERATARUM AMERICAE CIVITATUM: DE INCREMENTIS CATHOLICAE UNIVERSITATIS STUDIORUM WASHINGTONIENSI PROMOVENDIS.

PIUS PP. XI

Dilecti filii Nostri et venerabiles fratres, salutem et apostolicam benedictionem. — Quoniam maximae Nobis curae est ut coepta vestra ad optatum perducantur exitum, eaque imprimis quae ad christianam iuventutis institutionem pertinent, idcirco valde Nos de profectu laetamur catholicarum scholarum, collegiorum et Seminariorum; nominatim vero de incrementis quae a vobis Washingtoniensi studiorum Universitati allata sunt; quo enim haec magis floruerit, eo felicius cetera instituta vestra vigebunt. Quae quidem incrementa ven. fratrem Thomam Shahan, Episcopum tit. Germanicopolitanum, Athenaei eiusdem Rectorem emeritum, praecipue fovisse, cum ipsi noveritis tum ii omnes fatentur quorum interest religionem coniunctis revelationis rationisque viribus defendi ac promoveri: quapropter eum, ultro munus, quo tertio egregie functus erat, deponentem, et debitis laudibus prosecuti sumus et ad Solium Nostrum Adstatorem perlibenter renuntiavimus. Itaque factum est ut, cum alius in eius locum Rector Magnificus sufficiendus esset, consilio Sacrae Congregationis de Seminariis et studiorum Universitatibus, dilectum filium Iacobum Ryan, Antistitem Urbanum, iudicio etiam vestro probatum, ad Washingtoniense Athenaeum regundum nuper eligeremus: ac fore spes est ut is, vobis quidem auctoribus ac ducibus, tantum opus cotidie magis provehere queat. Iamvero Nos, tam praeclaram occasionem nacti, nonnulla hic recolere volumus quae Apostolicae Sedis mentem voluntatemque de Athenaeo vestro vel condendo vel promovendo summatim declarent. Etenim, iam inde ab initio decessor Noster Leo XIII, patribus postulantibus Baltimorensis

Concilii tertii, consilium ab ipsis initum Universitatis studiorum constituendae omni laude dignissimum iudicavit. Cumque autem rationes quibus Episcopi Universitatem omnino necessariam esse affirmabant, progressu temporis, usque graviores instarent, mirum non est si decessores Nostri f. r. Pius X et Benedictus XV peculiari quadam cura atque sollicitudine Athenaeum ipsum succrescens foverunt animosque Episcopis addiderunt, optime ab ipsis iam gesta laudando. Itaque, rogantibus Episcopis, decretum est ut Washingtoniensis studiorum Universitas sub auctoritate tutelaque omnium istius regionis sacrorum Antistitum perpetuo esset; ut de alia Universitate in Foederatis septentrionalis Americae Civitatibus condenda agi non posset nisi postquam omnes facultates ordinariae in Washingtoniensi Athenaeo constitutae essent; ut, denique, ad hanc sustentandam Universitatem, pecuniae vis in unaquaque dioecesi singulis annis corrogaretur. Huc accedit quod constitutiones Universitatis – quae quidem nuper, exquisita prius Episcoporum omnium sententia, emendatae sunt – haec habent, inter alia, de Universitate provehenda: « Quotquot « igitur regunt atque administrant Universitatem vehementer solliciti « sint de eius incremento magis magisque fovendo ». Haec autem cum eis plane cohaerent quae Leo XIII, antea ad Eminentissimum Virum Iacobum Gibbons, Archiepiscopum Baltimorensem (Litteris die x Aprilis MDCCCLXXXVII datis) et deinde ad omnes istius regionis Episcopos (Litteris die VII Martii MDCCCLXXXIX datis) – ut sequitur – scripsit: « Quoniam « vero haec magna studiorum Universitas non modo ad Patriae vestrae « decus augendum pertinet, sed uberes et salutares fructus tum ad sanae « doctrinae propagationem tum ad catholicae pietatis praesidium polli- « cetur, iure confidimus americanos fideles, pro sui magnitudine animi, suae « liberalitatis opem, ad coeptum opus splendide perficiendum, desiderari « a vobis non passuros ». Ex qua quidem Romani Pontificis sollicitudine spes haud exigua futurae Instituti vestri prosperitatis non modo apud catholicos commota est, sed etiam apud eos omnes qui non ignorarent Ecclesiam, saeculorum decursu, studiorum generalium atque Universitatum parentem et altricem perpetuo fuisse. Quare, quemadmodum ipsimet, dilecti filii Nostri et venerabiles fratres, intelligitis, dedecere Ecclesiam videretur si Universitas vestra eam, quam finis eius postulat, perfectionem non attingeret; eo magis quod tam multae istic florent studiorum Universitates vel privatorum vel societatum acatholicarum munificentiâ sustentatae. Neque est praetereundum plurimas sane fuisse utilitates quae, hoc quadraginta annorum spatio, ex Universitate ista in dioeceses, scholas, religiosas familias, ecclesiasticos laicosque viros prodiere: unde perspicere licet quot et quanto maiora beneficia ex ipsa proficiscerentur si rebus omni-

bus instrueretur quibus, ad propositum sibi finem assequendum, affluere eam oporteret. Ad fideles autem quod attinet, dubitandum non est quin iidem hac in re, quemadmodum in ceteris quae ad religionis bonum spectant, libenter Pastoribus sacris morem gerant. Edoceantur tantummodo oportet, Washingtoniensem studiorum Universitatem natam esse cum ad sacri ordinis homines, tum ad iuvenes quoque laicos instituendos, qui altioribus ibidem disciplinis ita imbui queant, ut non modo aptissimi, si opus erit, praeceptores evadant quibus scholarum catholicarum alumni erudiendi committantur, sed etiam ea christianae sapientiae cognitione excellant qua et Ecclesiae iura strenue tueantur et acatholicorum existimationem sibimet reique ipsi catholicae concilient. Neque putetis, dilecti filii Nostri et venerabiles fratres, posse vos studiosam iuventutem vestram a frequentandis acatholicis Athenaeis arcere nisi Universitas vestra, et numero facultatum et doctorum peritiâ cum iis studiorum domiciliis, quae diximus, merito comparari atque certare facile possit. Ad sanctissimum igitur perficiendum opus magna, uti liquet, pecuniae vis quotannis corroganda est; cuius quidem colligendae curam non moderatoribus, nedum Universitatis Rectori, relinquatis, sed in vosmet ipsos, clero adiutore, suscipiatis oportet, cum vobis persuasissimum esse debeat, quidquid in Universitatis incrementum confertur, non id a dioecesibus vel paroeciis detrahi, sed potius reddi collatam pecuniam usuris auctam spiritualibus, quibus cleri populique profectus feliciter augeatur. Id ipsum Nos quidem vobis vel ab inito Pontificatu scripsimus: « Quod si paucis necessario Universi-« tas committitur regenda atque administranda, omnibus tamen cordi « incrementum eius esse debet, cum in bonum omnium Americae dioe-« cesium eadem excitata sit ». Quo in genere putamus utilissimum fore Universitati si certus quidam dominicus dies, unus et idem pro America universa, constituatur, quem *Universitatis diem* nuncupari licebit: quo quidem die clerus in omnibus templis, propositis rationibus ac necessitatibus Athenaei Washingtoniensis, populum ad maiorem quam poterit largitatem excitet et stipem, quo modo Ordinario placuerit, corrogandam curet. Idque ceteroquin per reliquum anni tempus neglegendum non erit. Quid enim vetat quominus in unaquaque dioecesi et paroecia ex iis sacerdotibus et fidelibus, qui velint Universitati aliquanto certiora et firmiora, quantum in se erit, caritatis suae beneficia impertire, consociatio quaedam coalescat in varias distincta classes seu ordines pro maiore vel minore annua pecuniae vi, quam se quisque daturum promittat ac spondeat? In qua cavendum ne suus pueris locus et ordo desit, qui, ut molliore sunt animo et ad nobilissima quaeque plerumque comparato, maximum Institutum vestrum, quod didicerint esse et fore suae religionis et patriae praesidium, facile, parenti-

bus ducibus ac suasoribus, amabunt et de suo peculiolo certatim iuvare studebunt: siquidem consentaneum plane est ut Universitati ab ipsa pueritia opituletur qui, cum adoleverit, sapientiam ibidem hauriet et omnia quae ad vitae laudem pertineant. Habetis igitur, dilecti filii Nostri et venerabiles fratres, quae in Athenaei Washingtoniensis bonum vobis, pro apostolico officio ac paterna sollicitudine Nostra, proponere censuimus: etsi vix quidem opus erat ut haec vos doceremus; cum in hoc etiam rerum genere – nempe in coeptis optimis corrogata stipe promovendis – magnopere ipsi excellatis. Hisce omnibus ad effectum deductis, fieri non poterit quin Rectori novensili suppetat unde, auctis magisteriis studiorumque adiumentis, fructuosius suo munere perfungatur. Rem de cetero Nobis pergratam feceritis si quae Athenaei magni profectum, iudicio cuiusque vestro, aut maturare aut retardare queunt, de iis Nos diligenter edocueritis, ut quoties res postulaverit Nostram interponere auctoritatem utiliter possimus. Interea caelestium praenuntia donorum itemque paternae benevolentiae Nostrae testis apostolica sit benedictio, quam vobis, dilecti filii Nostri et venerabiles fratres, clero et populo vigilantiae vestrae concredito iisque omnibus qui quoquo modo Universitatem iuverint amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die x mensis Octobris anno MDCCCCXXVIII, Pontificatus Nostri septimo.

PIUS PP. XI

II

AD EM̃UM P. D. PETRUM, S. R. E. PRESB. CARDINALEM SEGURA Y SAENZ, ARCHIEPISCOPUM TOLETANUM: DE CONVENTU MUSICAE SACRAE PROVEHENDAE EX HISPANIA UNIVERSA.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Certiores nuper facti sumus Conventum musicae sacrae provehendae ex Hispania universa mox Victoriae actum iri, anno quidem exeunte quinto et vicesimo ex quo decessor Noster p. r. Pius X novam legem de musica in templis adhibenda motu proprio promulgavit. Optimum sane consilium vos iniistis planeque dignum eo pietatis ardore quo hispani in decore domus Dei curando tantopere enitent. Ecquid autem magis templi maiestatem decet quam sacris eis concentibus in liturgia uti, quibus commoti fideles et reli-

giosius divina mysteria participent et animos fidentius ad Deum erigendo magnam eius gloriam concelebrent? Dent igitur operam cum Ordinarii tum curiones ut *scholae cantorum* ubique, si possibile est, constituantur gregorianum cantum, uti vocant, non neglegentes, qui quidem si rite ab universo populo efficiatur, tantam vim habet pietatem fidemque excitandi. Nos vero qui eandem legem, quam Pius X motu proprio edixerat, dudum in Litteris ad dilectum filium Nostrum Cardinalem Bisleti, die XXIII mensis Augusti anno MDCCCCXXIII datis, confirmavimus ratamque habuimus, id fore confidimus ut, quemadmodum ceterae liberales artes domum Dei merito condecorant, ita musica sacra, bonis omnibus adnitentibus, eam istic assequatur dignitatem quam maiestas sacri loci expostulat. Qua spe laeti, tibi imprimis, dilecte fili Noster, ceteris in episcopatu collegis iisque omnibus qui Conventui intererunt, apostolicam benedictionem, divinorum auspicem munerum paternaeque benevolentiae Nostrae testem, amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XVIII mensis Octobris anno MDCCCCXXVIII, Pontificatus Nostri septimo.

PIUS PP. XI

III

AD EM̃UM P. D. ADOLFUM TIT. S. AGNETIS EXTRA MOENIA S. R. E. PRESB. CARD. BERTRAM, EPISCOPUM WRATISLAVIENSEM: DE COMMUNIBUS ACTIONIS CATHOLICAE PRINCIPIIS ET FUNDAMENTIS.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Quae Nobis haud ita pridem nuntiasti, coepisse ac fecisse te, ut Actionis Catholicae incrementa apud tuos proveheres, iis profecto non parum delectati sumus; qua quidem in re, tua quoque in Apostolicam Sedem observantia ex eo apparet, quod tibi in votis esse aperiebas, scilicet ut Nosmetipsi, dilectis e dioecesi tua filiis rescribendo, et significaremus quae in eiusmodi coeptis proficiendi melior ratio ac via esset, et ad proficiendum animos adderemus. Causa quidem agitur aetati ipsi apostolicae non ignota, quandoquidem Paulus in epistola ad Philippenses (c. IV, v. 3) « adiutores suos » commemorat, cupitque adiuvari « illas, quae » secum ipso « laboraverunt in evangelio ». At nostris potissimum temporibus, cum fidei morumque integritas in discrimen cotidie periculosius vocatur, eamque dolemus sacer-

dotum penuriam, ut curandis animarum necessitatibus omnino impares evasisse videantur, Actioni Catholicae plus confidendum, quae tantam cleri tenuitatem, datis multiplicatisque e laicorum ordine laborum sociis, adiuvet ac suppleat. Quam quidem rei catholicae sospitandae rationem plane liquet decessores Nostros probasse atque adhibuisse, qui, quo asperiora Ecclesiae et consortioni hominum inciderunt tempora, eo impensius, veluti receptui canentes, fideles omnes hortati sunt, ut, Episcopis praeeuntibus, sancta certarent certamina aeternaeque proximorum saluti pro viribus consulerent. Nec minus Nos, iam inde ab inito pontificatu, de Actionis Catholicae incrementis solliciti fuimus, utpote qui, Litteris Encyclicis « Ubi arcano » ipsam a pastorali ministerio et a vita christiana minime disiungi publice edixerimus, declaratis deinceps eius natura et proposito, quae si recte perpendantur, apparet Actionem Catholicam alio non spectare, nisi ut laici apostolatum hierarchicum quodammodo participent. Neque enim Actio Catholica in eo tantum consistit, ut homines suae quisque christianae perfectioni studeant, quod primarium est atque praecipuum, sed etiam in verissimo apostolatu catholicis cuiusvis ordinis communi, quorum sensus atque opera cum iis quibusdam quasi centris sanae doctrinae et multiplicis actuosique laboris, cohaereant, quibus rite legitimeque constitutis Episcoporum demum adest ac suffragatur auctoritas. Christifidelibus igitur, qui sic coiverint atque in unum coaluerint, ut ad nutum hierarchiae ecclesiasticae praesto sint, sacra ipsa hierarchia quemadmodum mandatum impertit, sic incitamenta et stimulos adiicit. Iamvero, haud aliter ac mandatum Ecclesiae divinitus commissum, ipsiusque hierarchicus apostolatus, Actio eiusmodi non externa prorsus sed spiritualis, non terrena sed caelestis, non politica sed « religiosa » dicenda est. Verumtamen eam ipsam iure meritoque « socialem » dixeris, cum id sibi propositum habeat, ut Christi Domini regnum proferat, quo quidem proferendo cum summum omnium bonum societati acquiritur, tum cetera quaeruntur bona, quae ab illo proficiscuntur, ut sunt quae ad statum Civitatis pertinent et politica vocantur, scilicet bona non privata ac singulorum propria, sed civibus omnibus communia: id autem omne Actio Catholica ita potest ac debet assequi, si, Dei Ecclesiaeque legibus modeste parendo, a civilium studiis partium sit prorsus aliena. Quo quidem spiritu si imbuti animatique sint catholici, qui apostolatus hierarchici participes sint, facere non poterunt, quin promoveant, tamquam finem proximum, christifidelium ex omnibus nationibus coniunctionem in iis quae ad mores religionemque pertinent, itemque – quod praecipuum est – valeant ad fidei doctrinaeque christianae principia cum late disseminanda, tum valide tuenda, tum denique privatim publiceque promovenda. Itaque in Actione Catholica nostri universi omnes con-

cordes erunt, nullo vel aetatis, vel sexus, vel ordinis, vel civilis cultus, nullo stirpium partiumque discrimine, modo tamen huiusmodi studia evangelicae doctrinae christianaeque legi ne repugnent, modo qui ea profitentur, hoc ipso eandem doctrinam ac legem ne abdicare videantur. Nam de Actione illa dicimus, quae totum hominem complectitur cuius rectam provehit religiosam civilemque institutionem, id est solidam pietatem, uberem sanae doctrinae cognitionem et plenam morum integritatem, quibus rebus qui careat, apostolatum hierarchicum non is fructuose exercere poterit. Facile, ceteroqui, intellectu est Actionem Catholicam, quod ad usum spectat, variam fore pro diversitate aetatis et sexus, pro varia temporum locorumque condicione, ita tamen ut qui de iuvenilibus coetibus sunt, ii ad futura rerum incepta se potissimum conforment ac comparent, firmatae vero aetatis hominibus latior pateat campus, utpote quorum sit si qua sibi liceat in societatem humanam beneficia conferre, quae cum divino Ecclesiae munere aliquo pacto cohaereant, ab nullis eorum impertiendis abstinere. Nec vero Actio Catholica quod habet sibi propositum, peculiari via ac ratione assequi contendit; quin imo opera et sodalicia cuiusvis generis, vel praecipue religiosa, ut quae iuventutis instituendae aut pietatis fovendae gratia instituta sunt, vel proprie civilia atque oeconomica, ad apostolatum socialem convertit ac dirigit. Atque Actio haec ob sapientem illam, quam habet, ex una concordique gubernatione sibi insitam, virium officiorumque ordinationem, qua varia totius compagis suae reguntur elementa – quae sunt coetus hominum ac mulierum itemque iuvenum ex utroque sexu – cum fruatur ipsamet utilitatibus, quas sodalicia religiosa dumtaxat et oeconomica sibi pepererint, tum ea adiuvabit fovebitque id efficiendo, ut non modo consensio ac benevolentia sed etiam adiutricis operae praesidium utrimque intercedat, eo quidem cum Ecclesiae et humanae societatis emolumento, quod facile coniicitur. Hoc autem in comparando bono, quod est maxime religionis et morum, Actio Catholica non sane intercipiet suis aditum ad rem publicam, qua late eius tractatio patet; immo eos ad publica munia reddet aptiores, quippe quos ad vitae sanctimoniam christianorumque officiorum observantiam severe conformaverit. Quid, quod ad pariendos societati optimos omnium cives, religiosissimos reipublicae scitissimosque omnium magistratus nata videtur? Quis igitur affirmaverit eam vera rei publicae commoda neglegere, quae demum commoda extra christianae caritatis campum minime vagantur, cum ad caritatem pertineat publicam omne genus prosperitatem provehere? Eiusmodi quidem prosperitatem in qua proximus finis continetur societatis civilis, nonne Actio Catholica tum provehit, cum suos iubet legitimam auctoritatem vereri legibusque obtemperare, ea

servare ac tueri, quibus populorum salus ac felicitas nititur: ut morum integritatem, ut convictus domestici incolumitatem, ut civilium ordinum inter se concordiam et consensionem, id scilicet omne, quod ad societatem hominum tranquillandam tuendamque confert? Et sane id facilius assequitur, quia cum, ut diximus, partium studiis nequaquam implicetur, etsi eaedem et catholicis constant – qui profecto de controversiis liberae disceptationi relictis dissentire non prohibentur, – ultro consiliis praescriptisque obsequetur, quae sacrorum antistites daturi sunt, quamvis ea ipsa factionum disciplinae commodisque repugnent vel repugnare videantur. – Ex iis, quae adhuc memoravimus, liquido patet, dilecte fili Noster, Actionem Catholicam iure meritoque habendam esse quandam veluti viam ac rationem qua ad beneficia omne genus nationibus impertienda utitur Ecclesia: viam ac rationem, inquimus, quae videatur divino consilio ac beneficio inducta, ut ad evangelicam doctrinam ac legem illos Ecclesia alliciat ac trahat, qui, nullo cum sacerdotibus commercio usuque, facile in seditiosorum hominum fallacias pravasque artes concederent. Haec sunt cuivis Actioni Catholicae communia principia ac fundamenta, quamquam ex una eademque causa, pro vario populorum ingenio variaque nationum condicione, varii gignuntur effectus. Manifesto ex his apparet eam patrocinio dignam esse non modo Episcoporum et sacerdotum – qui probe norunt ipsam Nosmet in oculis Nostris ferre – sed etiam gubernatorum ac magistratuum cuiuslibet Civitatis: quodsi communi eiusmodi patrocinio fulciatur, iam mirificam fructuum ubertatem in gentes catholicas proferet, et ubivis, religionem in animis excitando, non parum ad civilem prosperitatem conducet. Quod ut auspicato eveniat vehementer cupimus. Interea, dilecte fili Noster, grati admodum tibi sumus quod, luculentus mentis Nostrae interpres, Actionem Catholicam in dioecesi tua propagare contendis, neque minus quod Nobis opportunitatem dedisti eius ad commune bonum denuo patefaciendae.

Caelestium vero donorum auspicem paternaeque benevolentiae testem, tibi, dilecte fili Noster, et clero populoque tuo universo apostolicam benedictionem peramanter impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die XIII mensis Novembris anno MDCCCCXXVIII, Pontificatus Nostri septimo.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

19 Octobris 1928. — Cathedrali Ecclesiae Oppidensi praefecit R. P. D. Ioannem Baptistam Peruzzo, hactenus Episcopum tit. Euracensem.

21 Octobris. — Titulari episcopali Ecclesiae Tiberiensi, R. P. Paulinum Ladeuze, Rectorem Magnificum catholicae Lovaniensis Studiorum Universitatis.

30 Octobris. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Viminaciensi, R. P. D. Franciscum Hickey, hactenus Episcopum Roffensem in America.

5 Novembris. — Cathedrali Ecclesiae Cajamarcensi, R. P. Antonium Raphaelem Villanueva, O. Fratrum Minorum.

9 Novembris. — Titulari episcopali Ecclesiae Arethusensi, R. D. Felicianum Rocha Pizarro, quem constituit Auxiliarem Emi D. Petri S. R. E. Card. Segura y Saenz, Archiepiscopi Toletani.

10 Novembris. — Cathedrali Ecclesiae Isclanae, R. D. Ernestum De Laurentiis, parochum ad S. Luciae maritimae, Neapolis.

16 Novembris. — Cathedrali Ecclesiae Mantuanae R. D. Dominicum Menna, Provicarium generalem dioecesis Brixiensis.

17 Novembris. — Titulari episcopali Ecclesiae Zabiensi, R. P. Eduardum Michaud, e Societate Missionum ad Afros (vulgo *Pères Blancs*), quem constituit Vicarium Apostolicum de Tabora.

23 Novembris. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Neocaesareae in Ponto, R. P. D. Iacobum Montanelli, hactenus Episcopum Cremensem, quem constituit Coadiutorem cum iure futurae successionis R. P. D. Ioannis Gamberoni, Archiepiscopi Vercellensis.

26 Novembris. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Adulitanae, R. P. D. Columbanum Dreyer, hactenus Episcopum tit. Orthosiensem, quem constituit Delegatum Apostolicum in Indosinis.

1 Decembris. — Titulari episcopali Ecclesiae Emmausiensi, R. D. Iosephum Signore, hactenus Episcopum Thelesinum seu Cerretanum.

SACRA CONGREGATIO CONCILII

CANARIEN.

COMPENSATIONIS OB RESIDENTIAM

Die 16 Iulii 1927

SPECIES FACTI. – Post Decretum regium die 30 Iunii 1926 publicatum in Hispania de « publicis administris qui in insulis Canariis funguntur munere », etiam ecclesiasticis Episcopus Canariensis huic Sacrae Congregationi reverenter exponebat: « In Regali Decreto a die 1 Iulii decurrentis vim obtinente, ecclesiasticis qui in Insulis Canariis suo munere funguntur atque ab Statu dotationem percipiunt, augmentum quoddam, scilicet, 30 vel 15 supra centum, pro diversitate casuum, dotationis respectivae percipient. At, forsan non immerito omnino, dubitant aliqui num augmentum huiusmodi canonice computare teneantur veluti partem dotationis iisdemque proin iuris praescriptionibus obnoxium; tum ob naturam singularem augmenti praefati, quod quidem non participes omnes eodem modo afficit, illudque *indemnizationem ob residentiam* appellat Regale Decretum, tum vero ob singularem indolem adiunctorum e quibus augmentum pendet: prout nempe participes nati fuerint extra Insulas Canarias vel in eis, ac in hoc postremo casu prout per 15 annos residentiam aut vicinitatem in Archipelago habeant vel non. Ceterum haec concessio pariter ac uniformiter tam pro quibuscumque officialibus civilibus ac militaribus, servitio Status his in Insulis adscriptis, quam pro ecclesiasticis viget, qui quidem hac in re illis adsimilantur ex tenore Regalis Decreti. Ex adverso, qualificatio qua augmentum – quamvis, uti coniici potest, minoris stabilitatis in se, atque etiam quoad quantitatem assignatam minus quam ipsa dotatio – veluti accessio spectetur eiusdem dotationis, seu redotatio quaedam, ac consequenter iisdem iuris praescriptionibus subiectum, scopo observantioris disciplinae videtur magis favere ac deservire. Quapropter ut ambiguitas quaelibet removeatur, sequentium dubiorum solutionem submisse rogat:

« I. *An augmentum de quo in casu sit tamquam accessio seu dotis beneficii sive muneris uniuscuiusque obtentoris* (canonicatus, paroeciae, vicariatus, capellaniae) *habendum, iisdemque proin iuris praescriptionibus respective obnoxium;*

« II. *An saltem pro canonicis ceterisque qui ad choralem residentiam tenentur, tertia pars augmenti in casu sit inter distributiones computanda, prout generatim de tertia parte assignationis cavetur in Codice* ».

VOTUM CONSULTORIS — 1. Solutio dubii ex eo imprimis videtur pendere quod accurate definiantur bona seu reditus ecclesiastici *dotationem* efficientes. Iamvero hic dotatio certe intelligitur esse dos beneficii aut muneris; inde quaerit Episcopus Canariensis an subsidium, nunc a Gubernio hispanico concessum viris ecclesiasticis canariensibus sit habendum tamquam accessio seu pars illius dotis. Dos vero vocatur etiam, et maxime iure Decretalium vocabatur, praebenda itemque beneficium; unde notissima regula: *beneficium datur propter officium;* et hodie pariter in Codicis canone 1409 sic traditur notio beneficii ecclesiastici, ut dicatur constare duplici elemento, videlicet officio sacro et iure percipiendi reditus *ex dote* officio adnexos. Ergo dicamus effici dotem, vel dotationem consistere in iis bonis seu reditibus ecclesiasticis qui obtinentur *propter officium* seu *ratione aut titulo* officii; quippe qui sunt reditus aut bona ipsi officio adnexa, et competunt beneficiario ex solo titulo vel ratione officii; ex eo nempe quod ipse beneficiarius obtinet tale officium vel munus, ita ut beneficiario debeantur propter functiones ecclesiasticas seu onera, generatim et complexive sumpta, quae constituunt naturam illius officii seu muneris; non propter aliquod peculiare et determinatum opus, aut servitium a beneficiario in aliquo casu praestitum, nec propter alium titulum extrinsecum qui non pertineat ad rationem muneris vel officii. Ideo ad dotem seu dotationem non sunt dicenda pertinere, nec efficere partem dotis aut dotationis, alia emolumenta ecclesiastica vel reditus quae obveniant beneficiario occasione alicuius actualis et determinati servitii vel operis aut functionis exercitae, etsi opus vel functio exerceatur vi muneris vel officii; adeoque minus si reditus vel emolumenta tribuantur beneficiario ex causa tituli extrinseci qui cum ipsa ratione vel natura officii proprie non connectatur.

2. Vulgata proinde est distinctio quae apud canonicos et quoslibet beneficiarios capitulares fit inter fructus, proventus, reditus, vel qualicumque nomine vocentur, qui constituunt *dotem* seu *praebendam canonicalem* aut *beneficialem*, et inter obventiones seu emolumenta quae audiunt *distributiones*. De quibus haec leguntur apud Ferraris (Bibl., v. *Distributiones quotidianae*): « Distributiones huiusmodi non veniunt appellatione fructuum seu reddituum et proventuum istius vel illius beneficii, cum sint redditus casuales et incerti qui acquiruntur labore et interventu in divinis, c. *Licet*, 32 de Praeb.; cap. unic. de Cler. non resident. in 6; cap. *Quoniam*, 8 § *In illis* de concess. Praebend. etiam in 6; Rot. part. 15 *recent.*, dec. 61, n. 1; Cassad.,

dec. 1 de Cleric. non resident; Covarr., lib. 3, *Variar. resolut.*, cap. 13, n. 1; Fagn., lib. 13, Decret. in cap. *Licet* 32 de Praeb., num. 3 etc. ».

Et Barbosa (lib. 3, *Iur. Eccles. univ.*, cap. 18, n. 8) haec tradit: « Quod adeo verum est ut appellatione reddituum beneficii non veniant distributiones, ut constat ex cap. *licet* de praeben. ibi: « proventus suos ecclesiasticos faceretis integre ministrari, nolumus tamen ut quotidianas distributiones percipiat » etc.; cap. 2 de privileg. in 6... Prout nec etiam comprehendunt appellatione fructuum, sicut colligi videtur ex Conc. Trid., *sess. 24 de ref., c. 12 vers. praeterea...*; et ideo sic docent Covarr., l. c., Rot., decis. 330, n. 1 et 2, p. 2 *divers.*, ubi hae distributiones non dicuntur fructus beneficiorum, sed potius quod dantur ratione certo ministerii personalis... Nec denique appellatione reddituum et proventuum veniunt, cum de corpore beneficii non sunt, sed percipiuntur ratione servitii personalis cap. *licet* cum gloss., de praeben. ».

3. Item penes parochos aliud ex se est dos vel praebenda beneficii aut reditus qui percipiuntur ex dote officio paroeciali adnexa, quique parocho cedunt ex solo titulo sui muneris paroecialis; aliud sunt iura stolae, et praestationes de quibus can. 463, et taxae de quibus can. 1507, ceteraque huiusmodi, quae debentur parocho ob aliquod opus vel servitium peculiare et determinatum. Nec refert quod hodie can. 1410 decernat *posse* dotem beneficii consistere etiam in quibusdam praestationibus, sive in certis et voluntariis fidelium oblationibus, sive in iuribus stolae; nam id intelligendum est vel cum nulli alii sint reditus, quibus dos beneficii efficiatur, vel cum certe constet partem saltem dotis constitutam esse in illis praestationibus aut oblationibus aut iuribus stolae. Ceterum vetus regula canonica, quae hodie dicenda est quoque obtinere nisi aliud certo constet, plane distinguebat iura stolae, praestationes, oblationes, taxas, etc., a praebenda vel dote paroeciali, prout distinguebat distributiones chorales a praebenda vel dote capitulari.

4. Unde pro re nostra possumus haec animadvertere. Dum Concilium Tridentinum (sess. XXI, c. 3 *de reform.*) constituit tertiam partem fructuum et quorumcumque proventuum et obventionum separari debere et in distributiones converti; itemque dum hodie can. 395, eadem verba usurpans, inquit: « Episcopi tertiam partem separent *fructuum, proventuum, obventionum* quae ex dignitatibus, canonicatibus, officiis aliisque illius ecclesiae beneficiis percipiuntur et in distributiones quotidianas convertant », tenendum certe est illos « quoscumque fructus, proventus, obventiones », intelligendos esse eos dumtaxat qui dotem beneficiorum quacumque ratione efficiant, non vero alios qui ex aliis titulis, praeter merum titulum officii, beneficiario adquirantur. Nam illa diversitas nominum respicit dumtaxat

diversam conditionem naturalem redituum. Nempe, tres hi termini, qui saepe occurrunt, significant respective: *fructus*, quae solum labore exercitum producit (*i prodotti della terra coltivata*) et inde victualia; *proventus*, introitus, reditus, salaria quoque, stipendia Missarum; *obventiones*, ii introitus seu proventus qui non praevidentur, id quod Itali vocant *incerti* (sportula, honorarium) vel, in stylo Pandectarum, reditus in agrorum fructibus non comprehensi. Tamen tres termini saepe promiscue usitantur. Quandoquidem si illorum verborum sensus extenderetur quoque ad alios reditus qui, praeter dotem seu praebendam, obvenire possunt ex quocumque titulo ecclesiastico, iam et ipsae distributiones, quae profecto sunt obventiones, proventus ecclesiastici, essent in eamdem rationem computandae. Quod si id de ipsis distributionibus quotidianis retineatur absurdum, quoniam praecise in distributiones quotidianas sunt alii proventus, quoad tertiam partem, convertendi, saltem autumari id posset de aliis distributionibus *inter praesentes* ceterisque emolumentis incertis et eventualibus, quae beneficiariis capitularibus obvenirent.

5. Fingamus etiam alicui dignitati vel canonicatui aut beneficio capitulari adnexum esse officium paroeciale, atque adeo canonico-parocho obvenire, sicut ceteris parochis, iura stolae, praestationes, taxas, etc., quas diximus non pertinere ad dotem beneficii: numquid ista non sunt emolumenta, reditus ecclesiastici? et tamen nemo dixerit ex illis quoque desumendam esse tertiam partem in distributiones quotidianas convertendam. Quare? quoniam illa non acquiruntur canonico parocho *ex ratione seu titulo* dotis aut dotationis. Item in Hispania nonnullis beneficiis capitularibus, per concursum conferendis, licet adiicere peculiare onus, v. g. docendi in Seminario aliquam disciplinam ecclesiasticam; evenire autem potest ut ille beneficiarius capitularis, ob munus docendi, etsi adnexum pro illa vice suo beneficio, recipiat ex Seminario stipendium annuum, quod certe ex bonis ecclesiasticis desumitur. Sed nemo, ut reor, censuerit illud annuum stipendium habendum esse tamquam pars vel accessio dotationis beneficialis, nec ex illo detraheretur tertia pars convertenda in distributiones quotidianas.

6. Ut ergo definiatur an nonnulli reditus vel emolumenta, beneficiariis ecclesiasticis obvenientia, rationem induant necne dotationis beneficiariae, seu efficiant partem dotis, attendendus est *titulus*, ex quo beneficiariis adquiruntur. Sed probe inspiciendum est de quo titulo agatur; non sufficit namque attendere titulum genericum et remotum, sed *specificum*, determinatum, immediatum; id est non sufficit ut dicamus illos esse reditus seu proventus ecclesiasticos, competere beneficiariis ex titulo ecclesiastico, non civili, sed inter ipsos titulos ecclesiasticos facienda est distinctio; compertum

est enim, prout innuimus, posse obvenire ecclesiasticis beneficiariis reditus aut emolumenta stricte ecclesiastica et ex titulo ecclesiastico, non tamen ex titulo *dotationis*. Ergo in causa, quam prae manibus habemus, dubium non solvitur ex eo quod dicamus generico modo subsidium, concessum viris ecclesiasticis canariensibus, esse habendum tamquam restitutam partem bonorum ecclesiasticorum, quae olim fuerunt ab Statu occupata; vel ex eo quod dicatur Status adstringi in Concordato ad praestandam beneficiariis ecclesiasticis congruam dotationem, immo et ad augendam dotationem; vel ex eo quod omnia emolumenta et subsidia, ab Statu Ecclesiae tributa, censeantur habere naturam redituum ecclesiasticorum, aut quod secus illa emolumenta non tribuerentur titulo ecclesiastico, sed civili, adeo ut beneficiariis cederent tamquam officialibus Status. Haec omnia generica sunt, nec ex se definiunt titulum immediatum, quo emolumenta vel subsidia viris ecclesiasticis ab Statu tribuuntur; licet enim reditus aut emolumenta ipsa obtineant conditionem bonorum ecclesiasticorum, licet dentur ex titulo ecclesiastico, licet tribuantur ecclesiae vel viris ecclesiasticis, tamquam ministris Ecclesiae, non tamen omnia dantur ex eodem titulo peculiari et immediato, eoque minus ex titulo definito dotationis vel dotis. Etenim in Hispania, praeter reditus quos tribuit Status titulo dotationis pro clericis, confert etiam Ecclesiae vel viris ecclesiasticis alia emolumenta vel subsidia sive ad sumptus divini cultus explendos (art. 34 Concordati), sive pro Seminariis Conciliaribus (art. 35), sive pro sustentatione nonnullarum Religiosarum Familiarum (ibid.), etc. Quae nemo autumabit dicere data esse ritulo dotationis beneficiorum ecclesiasticorum. Et quamvis in ipso Concordato (aa. 36 et 38) horum quoque emolumenta erogatio appelletur dos seu dotatio pro cultu, tamen toto caelo differt ab alia redituum parte quae in iisdem articulis dicitur dos seu dotatio cleri.

7. Age iam, propius accedentes ad nervum dubiorum, quae ab Episcopo Canariensi proposita sunt, adnotemus in concordato hispano clare et distincte recenseri, sub ipso nomine dotationis, nempe dotationis ministrorum ecclesiasticorum, eos reditus, qui constituunt veram et propriam dotem beneficiorum ecclesiasticorum, quique proinde soli habendi sunt in censu proprie dictae dotationis; ceteri vero reditus aut emolumenta, quae tribuuntur Ecclesiae vel immo viris ecclesiasticis, sed ex alio diverso titulo, tametsi ecclesiastico, extra rationem dotationis beneficiariae sunt habenda. Ex. gr. sic habetur in Concordato: « Art. 31. Reditus annuus cuique Archiepiscoporum in dotem assignatus, erit ut sequitur (hic distincte recensentur reditus singulis pro dotatione attributis, et successive idem traditur de Episcopis; et postea in art. 32 cum distinctione de dignitatibus, canonicis, beneficiariis capitularibus; postremo in art. 33 de parochis et vicariis paroeciali-

bus). Haec proinde constituunt veram dotationem beneficiariorum ecclesiasticorum. Porro in iisdem articulis alia adnectuntur sub horum verborum tenore: *a*) In art. 31: « Gaudebunt insuper Archiepiscopi et Episcopi suis palatiis, pomariis, hortis aut aedibus, quae in qualibet Dioecesis parte ipsorum usui ac solatio destinatae, et minime alienatae fuerint »; et in art. 33: « Praeterea tum Parochi proprii tum Coadiutores fruentur aedibus eorum habitationi addictis, necnon hortis seu possessionibus, quae venditae minime fuerint, et vulgari nomine *Iglesarios*, *Mansos* vel alio appellari consueverunt ». Iam haec extra rationem dotationis sunt habenda; quoniam nec omnibus indiscriminatim assignantur; eadem sunt pro singulis qui in eadem mensura dotationis iuxta diversitatem graduum aequiparantur, nec diversa sunt pro diversa beneficiorum conditione; sed dumtaxat relinquuntur fruenda, *si et quatenus sint;* quod si in aliqua Dioecesi v. g. non habeatur palatium pro Episcopi habitatione, aut in aliqua paroecia deficiat domus paroecialis, eo quod alienata fuerint, tunc nihil Episcopo aut Parocho tamquam supplementum pro palatio aut domo paroeciali assignatur; contra debuisset assignari, si palatia episcopalia et domus paroeciales constituerent partem dotationis, nam in Concordato recepta est regula ut dotatio par esset omnibus qui in eadem conditione beneficiaria comperiuntur. *b*) In art. 34: « Pro iis vero (sumptibus) qui administrationis et sacrae visitationis causa extraordinarie requiruntur, singulis Metropolitanis intra viginti millia argenteorum annua vice conferuntur ». Neque haec ad dotationem Archiepiscoporum et Episcoporum pertinere dicenda sunt; quia assignantur eis ex alio titulo, nempe causa sumptuum extraordinariorum pro administratione et visitatione pastorali. *c*) In art. 33: « Itemque parochi proprii et sui coadiutores ex iuribus stolae et oblationibus, vulgo *pie de altar*, partem cuique respondentem percipient ». Iuxta ea, quae supra diximus, pro dotatione parochorum et suorum vicariorum non sunt hoc in casu computanda haec iura stolae et oblationes; percipiuntur enim ex alio diverso titulo.

8. Iam ex his omnibus praemissis possumus directe respondere dubio proposito, an scilicet subsidium, ab Statu hispano concessum peculiariter clericis apud Insulas Canarias munus ecclesiasticum gerentibus, habeat rationem dotationis, seu nempe sit augmentum, supplementum, accessio, pars dotationis. Et responsio negativa videtur tenenda; eo quod subsidium istud non datur titulo dotationis sed titulo indemnizationis seu compensationis pro residentia in illis insulis. Plane constat eos reditus esse habendos certe ecclesiasticos, et tribui ex titulo ecclesiastico, et dari clericis tamquam ministris Ecclesiae non tamquam officialibus Status; sed titulus immediatus et proprius, ex quo conceduntur, non est titulus dotationis, est alius titu-

lus diversus, prout diversus est titulus quo relinquitur in Concordato Episcopis usus palatiorum, Parochis vero usus domorum paroecialium; quo assignantur Episcopis peculiares reditus pro sumptibus administrationis et visitationis; quo Parochis eorumque cooperatoribus tribuuntur iura stolae et oblationes. Nam quo titulo datur hoc subsidium clericis canariensibus? non propter rationem officii vel muneris, sed propter peculiares conditiones residentiae ipsorum in illis Insulis, nempe ob maiores et peculiares expensas ferendas ex illa residentia, ex itineribus suscipiendis, etc. Ideo quoque fit distinctio, et *maius* vel minus subsidium conceditur prout agatur de iis qui ex iussu Superiorum aut de iis qui sponte sua ibi resident ac munus exercent, itemque de iis qui alienigenae vel indigenae sunt; nam huiusmodi distinctio non desumitur ex ipsa ratione muneris seu officii, sed ex aliis titulis extrinsecis.

9. Quae maius robur accipiunt si animadvertamus Statum hispanicum, adimpleturum promissiones in Concordato factas, concessisse anno 1920, verum augmentum dotationis, et quidem sub eo nomine, titulo et ratione, omnibus per universam Hispaniam beneficiariis capitularibus et paroecialibus; adiunxit enim singulorum *dotationi* 750 libellas annuas pro beneficiariis ecclesiarum cathedralium et collegiatarum; evexit autem ad 1000 libellas *dotationem* beneficiariorum et cooperatorum in ecclesiis collegiatis suppressis et paroecialibus, ad 1500 libellas *dotationem* parochorum ruralium, ad 1750 parochorum ingressus, ad 2000 parochorum ascensus, ad 2250 ut minimum parochorum terminos. De his augmentis non est dubitandum quin effecerint accessionem vel pinguiorem partem dotationis; quoniam id clare exprimitur in ipso tenore et ratione legis dantur enim ex sola ratione officii et tribuuntur generatim omnibus beneficiarius; contra nihil horum deprehenditur in decreto, quo clericis canariensibus subsidium conceditur ob residentiae compensationem.

10. Idipsum confirmari potest, si instituamus comparationem cum augmento nuper concesso in Italia beneficiariis ecclesiasticis, quod relate ad canonicos aliosque beneficiarios capitulares declaratum est a Sacra Congregatione augere dotationem, ideoque ex illo detrahendam esse partem tertiam, quae in distributiones quotidianas convertatur. Equidem recte, nam ipsum decretum statuebat dissertis verbis: « Art. 3. Sarà concesso dall'Amministrazione del Fondo per il Culto un assegno supplementare alle seguenti categorie del Clero, *fino a portare la congrua*, compresi i predetti casuali, alla misura rispettivamente indicata ». E converso nullum verbum occurrit in decreto Status hispanici, unde attribuamus conditionem dotationis subsidio quod conceditur clericis canariensibus; sed appellatur peculiaris compensatio pro residentia.

11. Restat ut nonnulla declaremus quae in contrarium oggeri possunt. Sane imprimis diversa conditio et peculiaria *adiuncta locorum*, ubi resideant beneficiarii, potest esse ratio cur diversa mensura *dotationis* assignetur diversis beneficiariis, sic nimirum ut nonnullis, non vero ceteris augeatur, quamvis omnes ad eumdem gradum beneficialem pertineant. Exemplum habetur in eodem Concordato Hispaniae, quod *pro diversitate locorum* diversam *dotationis* mensuram attribuit praesertim Episcopis et Parochis; v. gr. legitur in art. 31 « Almeriensi (et ceteris qui residentiam habent in civitatibus capitibus provinciarum civilium) nonaginta millium; Asturicensi (et ceteris, quorum residentia est in civitate vel oppido extra capita provinciarum civilium) octoginta millium »; et art. 33: « Pro Parochis in urbanis paroeciis annuus reditus intra tria et decem millia argenteorum constituitur; in ruralibus vero minimum reditus duo millia et biscentum attinget ». Huic tamen animadversioni respondendum videtur, ut quamvis illa vera sint, non tamen concludendum sit quaelibet peculiaria emolumenta vel subsidia, quae *ex diversitate residentiae* tribuantur viris ecclesiasticis, esse concessa titulo dotationis vel tamquam augmentum dotationis, siquidem possunt concedi ex diversis titulis. Oportet ergo in singulis casibus attendere titulum, ex quo emolumenta concedantur. Porro in casu nostro nullum adesse videtur iudicium ut dicamus subsidium, concessum clericis canariensibus sub nomine compensationis residentiae, tribui ratione seu titulo dotationis vel tamquam partem dotationis.

12. Secundo obiici potest quod mensura, qua definitur ipsum subsidium canariensibus, reponatur in quota parte dotationis, id est 30 vel 15 pro 100 dotationis, quasi nempe sit eiusdem dotationis pars. Contra tamen id ex eo dumtaxat videtur esse factum quod quaereretur certa et congrua norma ad determinandam mensuram subsidii singulis attribuendam, eaque norma censeretur recte reponi in quota parte dotationis; nam et subsidium pendendum est ab Statu qui et idem pendit dotationem, et respondere debet conditioni singulorum clericorum prout respondet dotatio. Idem ceterum est de officialibus civilibus in praefatis Insulis. At non exinde colligitur ipsum quoque subsidium esse pars dotationis aut dari titulo dotationis.

13. Tertio difficultas enasci posset ex eo quod, subsidium vel augmentum, concessum clericis canariensibus, videatur computandum in pensione adsignanda. Sed id omne incertum est; quia in Hispania numquam videtur Status adsignare clericis veram pensionem; nec etiam constat ut, si alicui clerico adsignaretur pensio, haec mensurae dotationis coaequaretur.

14. Denique alia difficultas deprehendi posset in eo quod, clericus habitualiter residens in Canariis Insulis, si ad tempus rediret in patriam, tamen pergeret eo ipso tempore frui subsidio vel augmento, de quo in casu.

At vero non apparet quomodo difficultas inde obtrudatur; nam una ex causis, ob quas datur huiusmodi subsidium vel augmentum, invenitur praecise in peculiaribus expensis quas clericus ferre debet in aggrediendo itinere ut ab Insulis Canariis veniat in patriam iterumque ex patria redeat in Canarias Insulas.

15. Quae omnia cum ita sint, conclusio fluere videtur ut dicamus subsidium vel augmentum in casu concessum clericis Insularum Canariensium, nequaquam habendum esse in censu dotationis seu tamquam dotationis partem vel accessionem, immo neque obnoxium legi can. 395 praescriptae.

Resolutio. – In plenariis comitiis Sacrae Congregationis Concilii, habitis in Palatio Apostolico Vaticano, die 19 Februarii et 16 Iulii 1927, Emi Patres, omnibus rerum adiunctis attente perpensis, respondendum censuerunt:

« Negative ad utrumque dubium ».

Facta autem relatione Ssmo Dño Nostro Pio Pp. XI in audientia diei subsequentis per infrascriptum Sacrae Congregationis Secretarium, Sanctitas Sua datam resolutionem approbare et confirmare dignata est.

† Iulius Ep. tit. Lampsacen., *Secretarius.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA POENITENTIARIA APOSTOLICA

DE CONFESSARIIS ABSOLVENTIBUS ADHAERENTES FACTIONI « L'ACTION FRANÇAISE ».

DECRETUM

Etsi serio dubitari nequeat, post iteratas Sacrae Poenitentiariae Apostolicae resolutiones et declarationes circa damnatam in Gallia factionem vulgo « L'Action Française », quin mortaliter peccent confessarii sacramentalem absolutionem impertientes huius factionis sociis aut quomodocumque eidem actu adhaerentibus, nisi antea eam ex animo penitus repudiaverint; non desunt tamen ibidem sacerdotes, qui, uti ex certis fontibus constat, propriae conscientiae fucum facientes, tam gravi facinore sese foedare non vereantur.

Ad horum, ne pereant, pervicaciam frangendam, cum hortamenta, monita, minae nihil profecerint, Sancta Sedes, ecclesiasticae disciplinae custos et vindex, ad remedia graviora manus apponere, aegre quidem sed necessario, compellitur.

Quare de expresso Ssmi Domini Nostri mandato Eoque adprobante et confirmante, Sacra Poenitentiaria statuit ac decernit peccatum confessariorum sacramentaliter absolventium quos quomodocumque noverint factioni « L'Action Française » actu adhaerentes quique ab ipsis, uti tenentur, moniti, ab ea se retrahere renuant, Sanctae Apostolicae Sedi reservari.

Huius reservationis ea vis est ut in illis quoque casibus, in quibus iuxta canonicas dispositiones quaevis reservatio cessat, onus adhuc remaneat praedictis sacerdotibus ad S. Poenitentiariam recurrendi, sub poena excommunicationis specialiter Sanctae Sedi reservatae, intra mensem a die obtentae sacramentalis absolutionis, vel postquam convaluerint si aegroti, et standi eius mandatis.

Ordinariorum erit Superiorumque familiarum religiosarum, graviter onerata eorum conscientia, Decretum huiusmodi ad sacerdotum sibi subditorum certam, ne ignorantiam in excusationem allegare audeant, notitiam, quo opportuniore modo iudicaverint, quamprimum deferre. Qui insimul sciant nihil per hoc praecedentibus hac in re declarationibus ac praescrip-

tionibus detrahi, praesertim de procedendo contra inobedientes ad canonicas sanctiones.

Datum Romae, ex Sacra Poenitentiaria Apostolica, die 16 Novembris 1928.

L. Card. Lauri, *Poenitentiarius Maior.*

L. ✠ S.

I. Teodori, *S. P. Secretarius.*

SACRA ROMANA ROTA

Citatio edictalis

TUSCULANA

NULLITATIS MATRIMONII (PAPI-PATYEWICZ)

Cum ignoretur locus actualis commorationis Annae Patyewicz, in causa conventae, eandem citamus ad comparendum, sive per se, sive per Procuratorem legitime constitutum, in sede Tribunalis S. R. Rotae (Roma, via della Dataria, 94) die 30 Ianuarii 1929, hora 12, ad concordandum de dubio disputando, vel infrascripto subscribendum, et ad diem designandam qua habebitur Turnus rotalis pro causae definitione:

An constet de nullitate matrimonii in casu.

Ordinarii locorum, parochi, sacerdotes et fideles quicumque notitiam habentes de loco commorationis predictae Annae Patyewicz curare debent, ut de hac edictali citatione ipsa moneatur. *

L. ✠ S. F. Parrillo, *Ponens.*

Ex Cancellaria Tribunalis S. R. Rotae, die 26 Novembris 1928.

Ioannes Ladelci, *Notarius.*

* Etant inconnu le lieu de la demeure actuelle de Mme Anne Patyewicz, défendéresse en cette cause, Nous la citons à comparaître, par propre personne ou par un procureur légitimement constitué, au siège du Tribunal de la S. Rote Romaine (Roma, Via della Dataria, n. 94), 30 Janvier 1929, à 12 heures, pour concorder ou souscrire le doute ci-dessous rapporté, et fixer le jour de la cause devant la Rote.

Conste-t-il de la nullité du mariage dans ce cas?

Les Ordinaires des lieux, les curés, les prêtres, les fidèles ayant connaissance du lieu de la résidence de la dite Anne Patyewicz devront, dans la mesure du possible, l'avertir de la présente citation.

DIARIUM ROMANAE CURIAE

Giovedì, 15 Novembre, la Santità di Nostro Signore ha ricevuto in solenne udienza Sua Ecc.za il Sig. GUSTAVO GUERRERO, Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario della Repubblica del Salvador per la presentazione delle Lettere Credenziali.

Sabato, 24 Novembre, la Santità di Nostro Signore ha ricevuto in solenne udienza Sua Ecc.za il Sig. HENRY GETTY CHILTON Esq., Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario della Gran Bretagna, per la presentazione delle Lettere Credenziali.

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 13 Novembre 1928, nel Palazzo Apostolico Vaticano, si è tenuta la Congregazione dei Sacri Riti *Particolare*, nella quale gli Eminentissimi e Reverendissimi Signori Cardinali, i Reverendissimi Prelati Officiali, componenti la medesima, hanno dato il loro voto sopra le seguenti materie:

1. Intorno alla validità dei Processi Apostolici ed Ordinarii della Causa di beatificazione e canonizzazione della Serva di Dio Emilia De Vialar, fondatrice dell'Istituto delle Suore di S. Giuseppe dall'Apparizione.

2. Intorno alla validità dei Processi Apostolici ed Ordinarii costruiti nella Curia Ecclesiastica di Passavia per la Causa di beatificazione e canonizzazione del Ven. Servo di Dio Corrado da Parzham, laico professo dell'Ordine dei Minori Cappuccini.

3. Intorno al culto, non mai prestato ai Ven. Servi di Dio Giorgio Haydoc e Compagni martiri, uccisi in Inghilterra negli anni 1594-1679, ed in ossequio ai Decreti di Urbano VIII.

4. Intorno alla validità del Processo Apostolico costruito nel vicariato apostolico di Surinam sopra la fama di santità di vita, virtù e miracoli in genere del Ven. Servo di Dio Pietro Donders, sacerdote professo della Congregazione del Santissimo Redentore.

5. Intorno alla validità dei Processi Apostolici ed Ordinarii della Causa di beatificazione e canonizzazione della Serva di Dio Maria Assunta Pallotta, suora professa dell'Istituto delle Suore Francescane Missionarie di Maria.

6. Intorno al culto, in ossequio ai Decreti di Urbano VIII, non mai prestato alla Serva di Dio Maria Vittoria Teresa Couderc, confondatrice della Società di Nostra Signora nel Cenacolo.

7. Intorno alla validità del Processo Apostolico sopra il martirio ed intorno al culto, non mai prestato al Ven. Servo di Dio Giovanni Ogilvie, sacerdote professo della Compagnia di Gesù, ucciso in Scozia, in odio alla Fede, ed in ossequio ai Decreti di Urbano VIII.

8. E finalmente intorno al culto, non mai prestato alla Serva di Dio Rosa Venerini, fondatrice delle Maestre Pie, dal suo cognome chiamate Venerini, ed in ossequio ai Decreti di Urbano VIII.

Martedì, 20 Novembre 1928, nel Palazzo Apostolico Vaticano, con l'intervento degli Em̃i e Rm̃i Signori Cardinali e col voto dei Rm̃i Prelati Officiali e dei Consultori Teologi, componenti la Sacra Congregazione dei Riti, si è tenuta la Congregazione *Preparatoria* per discutere nella Causa *Mediolanen.* il dubbio sopra l'eroismo delle virtù esercitate dal Servo di Dio Contardo Ferrini, professore secolare dell'Università di Pavia e di altri Atenei.

Martedì, 4 Dicembre 1928, nel Palazzo Apostolico Vaticano, dinanzi l'Augusta presenza del Santo Padre, si è tenuta la Congregazione *Generale* dei Sacri Riti, nella quale gli Em̃i e Rm̃i Prelati ed i Consultori teologi componenti la medesima hanno discusso e dato il loro voto sul dubbio delle virtù in grado eroico nella causa *Lucana* di beatificazione e canonizzazione della Serva di Dio Gemma Galgani, vergine.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

2 Luglio 1928. Monsig. Vincenzo Santoro, *Sostituto della Sacra Congregazione Concistoriale.*

5 Settembre » Monsig. Amleto Giovanni Cicognani, Assessore della Sacra Congregazione per la Chiesa Orientale, *Membro della Pontificia Commissione* «pro Russia».

16 Novembre » Gli Em̃i Signori Cardinali Carlo Perosi e Enrico Alessio Lépicier, *Membri della Pontificia Commissione per l'interpretazione autentica del Codice.*

17 » » Il Reṽmo sac. Giuseppe Sacco, *Consultore della Sacra Congregazione per la Chiesa Orientale.*

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

1 Novembre 1928. L'Emo Signor Cardinale Carlo Perosi, *Segretario della Sacra Congregazione Concistoriale.*

7 » » L'Emo Signor Cardinale Camillo Laurenti, *Protettore dell'Unione Romana dell'Ordine di Sant'Orsola.*

12 » » Monsig. Carlo Chiarlo, Arcivescovo tit. di Amida, *Nunzio Apostolico in Bolivia.*

25 » » L'Emo Cardinale Raffaele Merry del Val, *Protettore del Collegio Scozzese in Roma.*

Protonotarii Apostolici ad instar participantium:

30 Novembre 1927. Monsig. Giuseppe Smith, della diocesi di Cleveland.
18 Agosto 1928. Monsig. Giacomo S. Fagan, della diocesi di Scranton.
22 Novembre » Monsig Giovanni Kelly, della diocesi di Hamilton.
27 » » Monsig. Michele Razeto, dell'archidiocesi di Genova.

Prelati domestici di S. S.:

21 Luglio 1927. Monsig. Michele F. Cassidy, della diocesi di Omaha (S. U. A.).
30 Novembre » Monsig. Giacono Mc Fadden, della diocesi di Cleveland.
» » » Monsig. Francesco J. Hroch, della medesima diocesi.
23 Marzo 1928. Monsig. Vladimiro Gmytraszewycz, della diocesi di Premislia.
26 Aprile » Monsig. Giuseppe Alfonso Verreau, della diocesi di Rimouski.
2 Giugno » Monsig. Giuseppe Gironelli, dell'archidiocesi di Fermo.
18 Agosto » Monsig. Guglielmo P. Kealy, della diocesi di Scranton.
» » » Monsig. Paolo A. Kelly, della medesima diocesi.
27 Ottobre » Monsig. Angelo Cassoni, della diocesi di Sora.
31 » » Monsig. Matteo Perrone, della diocesi di Guatemala.
» » » Monsig. Giuseppe Aistleitner, della diocesi di Giavarino.
6 Novembre » Monsig. Leone Noël, dell'archidiocesi di Malines.
22 » » Monsig. Guglielmo C. Gehl, della diocesi di Hamilton.
24 » » Monsig. Mauro Rocchietti, dell'archidiocesi di Torino.

ONORIFICENZE

Con Brevi Apostolici il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

L'Ordine Supremo del Cristo:

10 Ottobre 1928. A S. E. Don Augusto B. Leguia, Presidente della Repubblica del Perù.

La Gran Croce dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

20 Novembre 1928. A S. E. il sig. Pallier Václav (Cecoslovacchia).

La Commenda dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

25 Ottobre 1928. Al sig. Giovanni Battista Boglione, dell'archidiocesi di Torino.
» » » Al sig. Giovanni Battista Migliori, dell'archidiocesi di Milano.
3 Novembre » Al sig. cav. Camillo Corsanego, dell'archidiocesi di Genova.
9 » » Al sig. avv. Cesare Ossicini (Roma).
20 » » Al sig. conte Leopoldo de Sternberg, della diocesi di Königgrätz.
» » » Al sig. conte Francesco Kinsky, della medesima diocesi.
» » » Al sig. conte Carlo Czernin, della medesima diocesi.

Il Cavalierato dell'Ordine di San Gregorio Magno, classe civile:

28 Novembre 1928. Al sig. Antonio Carlin, della diocesi di Cleveland.
» » » Al sig. Filippo Marquard, della medesima diocesi.
25 Giugno » Al sig. Reginaldo Rimmer, dell'archidiocesi di Regina.
» » » Al sig. Giovanni M. Uhrich, della medesima archidiocesi.
20 Ottobre » Al sig. Enrico Truffino, della diocesi di Harlem.
31 » » Al sig. Emilio Ponche, della diocesi di Arras.
3 Novembre » Al sig. Alberto Lionville, dell'archidiocesi di Parigi.
7 » » Al sig. Giovanni Van Zeebroeck, dell'archidiocesi di Malines.
» » » Al sig. J. Filippo B. Casgrain, dell'archidiocesi di Montréal.
8 » » Al sig. Enrico Marck, dell'archidiocesi di Malines.
» » » Al sig. Carlo Luigi Bléro, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Luigi Pautasso, della diocesi di Alba.
9 » » Al sig. Paolo Theillier, dell'archidiocesi di Cambrai.
» » » Al sig. Giovanni Roguin, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Giorgio Namur, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Fernando Deligue, della medesima archidiocesi.
» » » Al sig. Pietro Caudron, della medesima archidiocesi.
14 » » Al sig. Emilio Orfali bey (Alessandria d'Egitto).
20 » » Al sig. Francesco Giovanni Antonio Maria van der Ven, della diocesi di Harlem.
» » » Al sig. Giovanni M. Ingen-Houoz-Bootz, della diocesi di Breda.
27 » » Al sig. Nicodemo Dietl (Ungheria).

La Commenda dell'Ordine di San Silvestro Papa:

20 Novembre 1928. Al sig. Enrico Kuypers, della diocesi di Harlem.

Il Cavalierato dell'Ordine di San Silvestro Papa:

2 Dicembre 1927. Al sig. Giovanni Arnoldo Martens, della diocesi di Liegi.
24 Marzo 1928. Al sig. prof. Lodovico Cepulis, della diocesi di Vilkaviškis.

3 Novembre 1928. Al sig. dott. Celso Crida, dell'archidiocesi di Torino.
9 » » Al sig. Giuliano Courmont, dell'archidiocesi di Cambrai.
21 » » Al sig. Ernesto Schiavoni, dell'archidiocesi di Torino.

MAGGIORDOMATO DI SUA SANTITÀ

NOMINE

Il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

6 Ottobre 1928. Monsig. Giuseppe Gyulai, dell'Amministrazione apostolica di Eperies.
30 » » Monsig. Giuseppe Antonio Trunz, dell'archidiocesi di Friburgo di Brisgovia.
13 Novembre » Monsig. Giovanni Boni, della diocesi di Bergamo.

Cameriere Segreto di Spada e Cappa Soprannumerario di S. S.:

20 Ottobre 1928. Il Sig. Giuseppe de Mello Travassos Valdez, conte di Bomfim, del patriarcato di Lisbona.

Camerieri d'onore in abito paonazzo di S. S.:

30 Ottobre 1928. Monsig. Giovanni Dobretsberger, della diocesi di Linz.
10 Novembre » Monsig. Antonino Assennato, della diocesi di Piazza Armerina.

Cappellano d'onore extra Urbem *di S. S.:*

30 Ottobre 1928. Monsig. Vincenzo Princigalli, della diocesi di Andria.

NECROLOGIO

1 Ottobre 1928. Monsig. Abramo Brownrigg, Vescovo di Ossory.
13 Novembre » Monsig. Paolo Carlo Francesco Origo, Vescovo di Mantova.
18 » » Monsig. Giuseppe Padula, Vescovo di Avellino.
» » » Monsig. Biagio Barbić, Vescovo tit. di Sura.
25 » » Monsig. Giacomo Agostino Smith, Arcivescovo di S. Andrea e Edimburgo.
» » » Monsig. Giuseppe Fabrègues, Vescovo tit. di Alali.
26 » » Monsig. Ettore Raffaele Quilliet, Vescovo tit. di Sergiopoli.

È in vendita la nuova edizione completa del

BREVIARIUM ROMANUM

(totum) ex Decreto sacrosancti Concilii Tridentini restitutum, S. Pii V Pontificis Maximi iussu editum, aliorumque Pontificum cura recognitum, *Pii Papæ X auctoritate reformatum.* - Quarta editio post typicam (1928).

Edizione su carta indiana; altezza della pagina, compreso il margine, millimetri 176, larghezza mm. 111, spessore del libro mm. 33. - Luce esatta della stampa mm. 160×100. - Peso complessivo del Breviario, grammi 750.

Un volume in-12° di pp. LXXX-1516-[198]-74*, adorno di una ricca incisione e di numerose artistiche testate di pagina eseguite dal Rev. Fr. Massimiliano Schmalzl dei Redentoristi. - Stampa accurata, caratteri impressi in rosso-nero con riquadratura rossa alle pagine. Carta sottile ed opaca.

*Senza alcun aumento sul prezzo di legatura si potranno inserire i **Proprium** delle Diocesi che verranno inviati, purchè siano dello stesso formato del Breviario.*

Editum charta indica; altum mm. 176, latum 111, crassum 33, gramm. 750 pondo. - Paginae, qua typis impressae sunt, patent mm. 160×100.

Volumen in-12°, pp. LXXX-1516-[198]-75*, ornatum sacra imagine affabre delineata scalpro, multisque paginarum initiis eleganti manu descriptis a R. P. Maximiliano Schmalzl ex Ordine SS. Redemptoris; accurate impressum typis nitidis, charactere rubro-nigro, charta subtili et opaca cum lineis rubris in quadrum ductis ad omnes paginas.

***Propria** aliarum Diœcesium si quidem eadem forma foliorum ac Breviarium nostrum edita fuerint, ad petitionem mittentium simul cum Breviario nostris curis et absque pretii augmento consuentur.*

	Roma L.	Italia L.	Estero L.
In *brochure*	75 —	77 —	82 —
(A) Legato in pelle nera, cucitura su nervi, taglio rosso, segnacoli, titolo, stemma a secco, busta. *Volumen corio nigro contectum, nervis consutum, sectione foliorum rubra, cum signis, titulo, stigmate ac theca*	95 —	97 —	102 —
(B) Idem. con taglio oro. *Idem. cum sectione foliorum aurea*	98 —	100 —	105 —
(C) Idem. in pelle di capra di prima scelta. *Idem. corio caprino primae selectionis*	115 —	117 —	122 —

RITUALE ROMANUM

Pauli V Pontificis Maximi iussu editum aliorumque Pontificum cura recognitum atque auctoritate Ssmi D. N. Pii Pp. XI ad normam Codicis Iuris Canonici accommodatum qui accedit Benedictionum et Instructionum Appendix. - Editio prima post typicam. **MDCCCCXXVII.** Luce esatta della stampa mm. 156×93. Peso gr. 290. **Un volume in-12°** di pp. XII-674, adorno di artistiche incisioni. Stampa in rosso-nero con riquadratura rossa alle pagine. Carta sottile ed opaca. - Sciolto

	25 —	26 —	28,75
— (A) Legato in tela nera, angoli arrotondati, dorso flessibile, *taglio rosso* e busta	30 —	31 —	34 —
— (B) Legato in tela nera, angoli arrotondati, dorso flessibile, *taglio dorato* e busta	32 —	33 —	36 —
— (C) Legato in pelle zigrino nera, angoli arrotondati, dorso flessibile, *taglio rosso* e busta	38 —	39 —	42 —
— (D) Legato in pelle zigrino nera, angoli arrotondati, dorso flessibile, *taglio dorato* e busta	40 —	41 —	44 —

RITUALE PARVUM

cum variis benedictionum formulis. - Luce della stampa mm. 120×71. Stampa in nero con rubriche in corsivo, riquadratura alle pagine; pp. 230. - Sciolto

	3,50	4,50	5 —
— (A) Legato in tela, *taglio rosso*	5,80	6,50	7,60
— (B) Legato in pelle, *taglio oro* e busta	13 —	14 —	15 —
Ordo Divini Officii recitandi sacrique peragendi iuxta Kalendarium Universalis Ecclesiae. Anno 1929	2,50	2,80	3,50

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis **"Acta Apostolicae Sedis"** (*Libreria Vaticana - Vaticano - Roma*).

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis "**Acta Apostolicae Sedis**„ (*Libreria Vaticana - Vaticano - Roma*).

SAC. FRANCESCO VISTALLI

BENEDETTO XV

CON PREFAZIONE DI SUA EMINENZA R.MA

IL SIGNOR CARD. ALFONSO M. MISTRANGELO

ARCIVESCOVO DI FIRENZE

In-8°, pp. 532. Ritratto di BENEDETTO XV in fototipia e 72 illustrazioni nel testo, carta finissima.

In Roma	L. 25 —
In Italia, franco di porto . .	» 27,50
All'Estero » »	» 34 —

Hoc opere vita describitur Summi Pontificis ac praesertim, ceteris laudibus minime neglectis, inlustrantur, uberrimis adhibitis documentis, quae idem Pacis christianae suasor peregit ut incendium maximi belli restingueret vel cohiberet, calamitatesque inde promanantes levaret. Editum est cura Commissionis PP. Cardinalium monumento parando praepositae.

IL MONUMENTO AL PAPA BENEDETTO XV

nella Patriarcale Basilica Vaticana, inaugurato il 22 Novembre 1928 alla presenza di S. S. PIO PAPA XI felicemente regnante, a cura della Commissione Cardinalizia.

Elegantissimo fascicolo illustrato, in-4°. Seconda edizione con l'aggiunta del discorso di SUA SANTITÀ.

In Roma	L. 10 —
In Italia, franco di posta racc.	» 12 —
All'Estero » » »	» 15 —

Refert opusculum proloquium Emi Praesidis supradictae Commissionis, et verba a SS. D. N. PIO XI in responsionem adhibita, itemque descriptionem monumenti, clarissimorum virorum iudicio explanatam.